

له تۆمه تبار چه مه سه عید چه سه نه وه

بۆ دادگای لیکۆلینه وهی هه ولێتر

سوپاس بۆ ئه و پێراگه باندنه ی بۆتان هه نار دیووم، ده زان ئه وه یه که مین جارمه دادگایه ک ناویم لێ بداته وه. هه ستم به که موکووری ده کرد، درمختی ته مه نم له نیو سه ده هه لکشواتر بیت و هیشتا هیچ دادگایه ک هیچ گومانیکه نه دا بیهته پالم، زۆر سوپاس بۆ ئیوه، ئه و که لینه ی ژیا نی منتان پێ کرده وه، به لام به داخه وه هه ولێتر سه ر به عیراقه و منیش له میژه عیراقی نیم، ئه ری ئیوه مافی دادگایه کردنی هاوولا نیی ناعیراقیستان، که هه زاران میلیش لیتانه وه دوور بیت، هه یه؟ به مرجه ک ئه و هاوولا نییه ناعیراقیه، نه له پشت تیرزه وه بوو بیت، نه له سه ر ئاستی ئیژده له تان بازگانی به نار کۆتیکه وه کره بیت، نه یه کیک بوو بیت له قاره مانانی شه ری ئۆخۆ و نه دهستی له نه فالدا هه بوو بیت!

هه یه نه نامی پارتیه و له پارتیبوون ته نیا ئه وه ده زانیت، بلێت: سه ربازی رێبازی بارزانیم. منیش له یاسا ته نیا ئه وه ده زانم، بلێم: (گومان لیکرا و تا گونا هیکه ی به سه ردا ساغ نه بیهته وه، بیتاوانه.) باشه نه گه ر ئه و تۆمه ته ی که به نار هه و هه لانتان داوم، به سه رمدا ساغتان کرده وه، ئایا ئه و سه زایه ی پێویسته بیده م، له و پارهی زه تێر ده بیت، که بۆ هاتنه وم پێویسته و که ده بیت له سه ر ئیوه بیت؟ نه گه ر نا، که نه گه ری نا زۆر تره، تکایه هه ر زوویه زو، دوور به دوور سه زام بده ن و پاشماوه ی پارمه کش به دن به و زانکویه ی عه بدوللا ناگرین لێی مامۆستایه، یا یه ک دوو فاکسه ی پێ بکریت، چونکه شه وێکیان له کورده ستان تیفیه یه گویم لێ بوو، سه رۆکی ئه و زانکویه، ده یگوت: فاکسه که مان شکاوه.

خۆ ئه گه ر خۆم له پاگه باندنه که تان نه بان بکه م و ئیژه به هۆی پۆلیسی ئیژده له تیه وه، که نه ستمه کوێ بۆ قسه تان را دیتریت، چونکه مه تانه ی پیتان نییه، را پێچی هه ولێترم بکه ن، ئه و سا مافی ئه وه مه هیه، نوێنه ری ده له تی سوێدیشم له که له دا بیت، ئیدی هینده ی پاره تێ ده جیت، کۆلێژیکه ی پێ ده کریته وه. جا باشتر نییه داوا له بنده ی خودا عه بدوللا ناگرین بکه ن، مه شه که ئاویک به م ئاگره دا بکات و وه ک چۆن دووعای له خۆی کردوه و خۆی داوته ده ست خودا، هه مان ماف، چونکه هه موومان له به رده م یاسادا، ئیدی ئاسمانی بیت، یان رێسمانی، پێویسته یه کسان یین، به منیش ره وایه بیینیت و منیش بداته ده ست خودا که کهس له خۆی دا به ره وهر تر نییه!

ئه و زمانه به ناو کورده یه ی پێراگه باندنه که تان پێ نووسیوه، هینده لاوازه، له نه نجامی به دخۆراکییه وه، وا سه خت، تووشی که مخۆنی بووه، خۆر خۆر گریانم بۆی هات. ئیوه هیشتا په رسپاریکتان لێ نه کردووم، که چی بانگم ده کن: تۆمه تبار! ئه وه چۆن هه ر وا زوو تۆمه تتان له سه ی بار کردم؟ هه وادارم هه له ی زمانه وانی بیت و مه به ستان له تۆمه تبار، سه کالێکرا و بیت. ئاخه تۆمه تبار که سه یکه تۆمه ته که له سه ر ساغ بوو بیته وه. تۆمه تبار، هه ر تاوانباره، نه ک که سه یکه که ته نیا سووه که گومانیکه ی لێ بکریت.

پێراگه باندنه که تان ئه گه ر چی ته نیا پێنج دێره، وه لێ هینده هه له ی تێدایه به زمه مه ت دینه ده ستنیشان کردن. من هیچ نووسی نیکم به سه ر دێری: (عه ولا عه ولا بێ بۆ لام) وه له کورده ستان نیتدا پلاو نه کردوه ته وه، ناو نیشانی ئه و کورته باسه ی من، که ئاگره ی له عه بدوللا به ر داوه، (قاپله شه یکی ئیو سه ر کردا به تیبی پارتی) یه. به گوێره ی دێری دووه می پێراگه باندنه که تان، کۆمه لێ تۆمه ت داوته پال

دادخواز، بەلّام بە پیتی دێری چوارەمی، تەنیا یەک تۆمەتەم و پیاڵی داو! فەرموون ئەو ئێو و ئەمەش بەشیکێ تر لە هەلەکانتان:

- * بە ناوی خۆی گەرە و میهرەبان، هەلەیه، بە ناوی خۆی گەرە و میهرەبانهوه، راسته.
- * لە ڕێگەی کوردستان نیت بۆ تۆمەتیار، هەلەیه، لە ڕێگای کوردستان نیتەو بۆ تۆمەتیار، راسته.
- * بەروار بە مانای ڕۆژ یان مێژوو، نایەت، بەروار ناوقەدی شاخه!
- * لە ماوهی دوو مانگ، هەلەیه، لە ماوهی دوو مانگدا، راسته.
- * لە بەردەم دادگای ناویراو، هەلەیه، لە بەردەم دادگای ناویراودا، راسته.
- * ئەو تۆمەتەنە خستوتە پال دادخواز، هەلەیه، ئەو تۆمەتەنە و پیاڵ دادخوازت خستوون، راسته.
- * یاسایی سزاکان، هەلەیه، یاسای سزاکان راسته.
- * ئەنجوو مەن بە دوو (و) دەنوو سڕیت.
- * بە (پێی) هەلەیه، بە پیتی، راسته.
- * عیراق، هەلەیه، عێراق، راسته.
- * خستوتە پالی بلۆت کردۆتەوه، هەلەیه، خستوو تە پالی و بلۆت کردوو تەوه، راسته.
- * تاشهیر، عەرهبییه، کوردییەکی، ناوژناندنه.
- * جیش شەعی، عەرهبییه، بە کوردی سوپای میلییه.
- * لەو پێنج دێژدا نە وێزگولێک بەدی دەکریت، نە (خال)یک! تەنانت کە پێراگەیان دهنە کەشتان تەواو بووه، خالیکتان دانەناوه!

نازانن رسته به خال کوتایی دیت و گەرەمکتانە من بێمە بەردەمی ئێو! ببورن بە خوا دەترسم چ هەشەرێکتان بە زمانی کوردی کردووه، بە منیشی پکن! من بۆ بەردەمی دادگایەک دیمەوه نازاد و سەر بەخۆ بیت، نەک کۆلەیی حیزبی دەسلەتدار. دادگایەک لە بواری کاری خۆیدا بەتوانا بیت، نەک لە کەسانێکی هێندە نەشارەزا پێک هاتبیت، کە توانای نووسینی پستەیهکی دروستیان لە بواری شارەزایی خۆیاندا نەبیت. بۆ بەردەمی دادگایەک دیمەوه، بە هەمان چاو سەرنجی هەمووان بەت، ناخر ئەگەر دادگای لێکۆڵینەوهی هەولێر بێلایەن و شارەزای داد و شیاوی چەسپاندنی دادسالاری بووایه، ئەو داوانامەیهی فەرماوێش نەدەکرد، کە د. کەمال سەهید قادر، لە ۲۰۰۲/۹/۲۸ وه لەسەر د. سەعدی بەرزنجیی تۆمار کردووه.

ئەو یاسایەیی ئێو، نیازتان هەیه منی پێ دادگایی پکن، سالی ۱۹۷۱ بەمس بۆ دەموکتوکرینی هەقیقەتێزان داڕێشتوو. من بیست و سێ ساڵ بەر لە ئیستا لە دەست ئەو یاسا بەدەفەرە هەلاتوووم و پووم کردوو تە جیا و پاشان ڕێگەی غەریبیم کتوو تە بەر. پێم سەیره پێتان وابە، بە پیتی خۆم دیمەوه بۆ سایەي هەمان چەقۆ! من نەک هەر دژی دەسلەتی داد نيم، بەلکۆو سالانیکه لە پێناوی دادسەرۆهێدا خەبات دەکم، وەلێ جێی داخه ئێوه نوێنەری داد نين، ئەگەر نا، بێلایەن و شارەزا و شیاو دەبوون. ئەو دادگایەیی ئێوه نەک تەنیا هەر لە رووی نێو دەولەتیهوه، لە هیچ روویهکەوه شەری نییه، بۆیه بریاری ئێوه، لە دیتنی منەوه، نایاساییه و ئەو (دادیار)ەي ئەو پێراگەیان دهنەي مۆر کردووه، ئەگەر لەژێر گوشاردا یان بە دەمچاوەرکردن نەیکردبیت، هیچ دوور نییه، سەردەمی بەعس، هاوێشاکي (دادخواز) بووبیت.